

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số: 1053 13 tháng 9 năm 2015

Thơ ngỏ

Chơn Hành

*Chơn hành thanh tịnh chung đường lối
Sửa chữa thành tâm tự giải tội
Xây dựng niềm tin giữ một lòng
Qui nguyên chơn giác chẳng sang tội*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám từ 26/12/2005 đến 1/1/2006

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Quý yêu Thầy có ích gì không?
- 2) Khai trí mở tâm có ích gì không?
- 3) Sửa sao cho tốt?
- 4) Qui một mối là sao?
- 5) Đồng tu chung tiến là sao?
- 6) Thật tâm tu hành để làm gì?
- 7) Không may lại rủi thì sao?

1) San Diego, 26-12-20052: 13 AM Hỏi: Quý yêu Thầy có ích gì không? Đáp: Thừa quý yêu Thầy đều được giúp ích Kệ: Hành thông tiến hóa tự giải mê Khai triển muôn chiều tự thức tâm Xây dựng cùng tu chung một lối Thành tâm thực hành sẽ đạt duyên	2) San Diego, 27-12-2005 Hỏi: Khai trí mở tâm có ích gì không? Đáp: Thừa khai trí mở tâm rất hữu ích Kệ: Nhận diện Trời ban không giờ dứt Thực hành chánh pháp qui một mối Uyển chuyển vô cùng lý trí mình Tùy duyên Trời độ sửa chính mình
3) San Diego, 28-12-2005 2: 26 AM Hỏi: Sửa sao cho tốt? Đáp: Thừa sửa cho vừa là tốt Kệ: Hành thông tự đạt chơn tâm sáng Qui hội tình người thức sáng ban Thực hành chánh pháp dễ phân bàn Tỉ tâm tiến hóa trong sống động	4) San Diego, 29-12-2005 2: 39 AM Hỏi: Qui một mối là sao? Đáp : Thừa qui một mối là đạt tới chung hành Kệ : Duyên lành Trời độ quý hơn vàng Tha thứ thương yêu khỏi bàng hoàng Đồng tu chung tiến cảm thấy an Qui y Phật Pháp tự bạc bàn
5) San Diego, 30-12-2005 2 :01 PM Hỏi : Đồng tu chung tiến là sao? Đáp : Thừa đồng tu chung tiến là thật sự thông minh Kệ : Tự hiểu tự mình chuyển thân mình Quý trọng Trời cao không lùi bước Tiến tới đạt thông chẳng lòng vòng Chuyển thức thực hành tự quán thông	6) San Diego, 31-12-2005 3 : 33 PM Hỏi : Thật tâm tu hành để làm gì? Đáp: Thừa thật tâm tu hành để sớm đạt pháp Kệ: Thật tâm tu tiến là qui luật Sớm đạt tâm sẽ được an yên Thanh tịnh vượt qua khổ nạn Khổ hành tự tu tiến tốt
7) San Diego, 01-02-2006 11 : 55 PM Hỏi : Không may lại rủi thì sao? Đáp: Thừa không may lại rủi cần ăn năn sám hối Kệ: Hội tụ tình người tâm yên ổn Thức giác bình tâm giải phần hồn Ổn định do mình tu đạt tịnh Tạo hóa sáng ban tình ổn định	

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

SUỐI TÌNH

Suối tình tuôn chảy lệ thanh cao
Nhớ bạn quý thương lúc thuở nào
Tái ngộ Amphion càng thương thức
Đạo tâm bình sáng nhuộm tô màu.

Tô màu chơn lý cao siêu
Rừng xanh hít thở độ nhiều sanh linh
Suối kia biểu lộ chơn tình
Bao nhiêu nước mắt bao hình giả chơn
Bình tâm học hỏi không sờn
Siêu nhiên cấu trúc qui hườn nội tâm
Trần đầy qui thức lai lâm
Anh em bạn đạo giữ tâm dăng Trời
Nguyện hành tận lực đến nơi
Lễ Trời lễ Phật thở hơi điều hòa
Ban ơn thực hiện bởi Cha
Hòa tan các giới Ngài xoa diệu hồn
Nằm trong nguyên lý sanh tồn
Qui y chánh pháp giữ hồn lo tu
Biết đời tạm bợ tạo mù
Suối tình độ thức an du tâm hồn
Tiếng reo suối chảy ôn tồn
Hồn xinh hồn đẹp hồn tôn luật Trời
Tu hành diễn tiến hợp thời
Tranh Trời vui đẹp tạo nơi an toàn
Đệ huynh sắp đặt nhiều hàng
Chụp hình lưu niệm cánh thanh suối hòa
Chia tay tạm biệt về nhà
Quý thương không bỏ thật thà nhớ thương.

Lương Sĩ Hằng

Amphion, 24-09-1986

TRÍCH BĂNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

CHÂN KINH 50

Duyên tiền học hỏi sống triền miên
Kiếp kiếp luân lưu tạo lụy phiền
Hiếu thấu tình người gieo sống động
Cảm thông nguyên lý quý thanh truyền

“Duyên tiền học hỏi sống triền miên”:

Nhờ cái duyên tiền, ngày hôm nay chúng ta mới giảng lâm xuống thể xác. Có nhân có quả, sống triền miên.

“Kiếp kiếp luân lưu tạo lụy phiền”:

Kiếp này tới kiếp nọ cũng chỉ tạo khổ sầu mà thôi.

“Hiểu thấu tình người gieo sống động”:

Chúng ta mà hiểu thấu nguồn cội nguồn gốc của tình người, ai cũng có thiên tính. Biết được làm người là có thiên tính gieo sống động, càng nhớ quê hơn, càng hiểu cảnh Trời là xứ của chúng ta.

“Cảm thông nguyên lý quý thanh truyền”:

Hiểu được nguyên lý rồi mới quý những lời chơn thật, truyền thuyết phân giải ở thế gian, nắm đó mà tu tiên.

Sống vui là phải hiểu, sống vui mà không hiểu là sống không bao giờ vui. Chạy theo người ta họ vui mà họ u ơ mình cũng u ơ làm sao vui được? Hiểu được cuộc sống của tâm thân chúng ta, là hòa hợp với càn khôn vũ trụ, lúc nào cũng sống động, sửa tiền và ảnh hưởng cho người kế tiếp. Vui trong hạnh đức xây dựng của chính mình, hạnh đức tốt thì Trời Phật không có bỏ chúng ta. Vì chúng ta đã đạt được thanh nhẹ mới có hạnh đức, dốc lòng tu sửa. Thấy họ là mình, mình là họ. Dẫn thân cứu độ, mới dốc lòng tu. Làm một việc cho mọi việc là sửa chính mình để ảnh hưởng người kế tiếp. Ôm mọi việc và không thành một việc, tức là biến thành ma quỷ ở cõi âm, không tiến hóa được. Thành tâm như vậy tu tiên thì nguyên lý thanh truyền của Trời Đất, chúng ta vẫn nhận và vẫn hành, vẫn tiến. Quý yêu Trời Phật, thấy sự tận độ của Trời Phật không bao giờ bỏ chúng ta, nếu chúng ta thanh nhẹ là chúng ta nhận được.

Cho nên ở thế gian cần có một pháp, để giải quyết nghiệp lực của chính mình, hướng về thanh nhẹ mà tiến. Chúng ta sẽ nhận được đại bi ban trợ cho chúng ta tiến hành đêm đêm thanh nhẹ, không có sợ sệt và lo âu nữa. Dốc lòng hiểu được đường tiến, hiểu được đến, rồi hiểu được đi bằng cách nào. Dốc lòng tu tiên như vậy sẽ có kết quả tốt cho phần hồn ở tương lai. Cảnh rực rỡ vinh quang của Trời Đất sẽ hiện trong tâm thức của chúng ta, nếu chúng ta là thanh sạch dốc lòng tu. Không còn lo âu, không còn lụy phiền nữa, triền miên như vậy mới thật sự là người tu.

Nhiều người một ngày ăn chút xíu họ đủ rồi, mà có người ăn ba bữa cũng chưa đủ nữa. Muốn thêm, muốn thêm là nuôi tham, càng tham càng động, càng tham càng bày ra nhiều chuyện lụy phiền, khổ tâm không tiến hóa nổi. Tu là phải tu chơn, là hành, hành nơi sáng suốt chứ không phải hành nơi động loạn, thì nhiên hậu chúng ta mới có cơ hội tha thứ và thương yêu. Đạt được sự thanh nhẹ mới bằng lòng tha thứ và thương yêu, thấy cái của thế gian không phải của của chúng ta. Cái chúng ta có không phải của chúng ta, Trời Phật cho.

Duyên lành cấu trúc hình thành áo tốt, nhà tốt cũng duyên lành cấu trúc hình thành, thì ta lo niệm Phật để hiểu cái giá trị của chơn không mà tiến hóa. Tu mà không hiểu được sự chơn không của tâm thức thì đời đời lệ thuộc. Ông nào nói cũng hay! Chúng ta ra phố, thấy tiệm nào quảng cáo cũng là hay hết, món ăn nào cũng là tốt hết, nhưng mà ăn vô nhiều là sẽ bị.

Cho nên người tu không khai triển được thần kinh nẻo hốc của chính mình, mà ôm kinh của Phật, của Tiên mà đọc hoài, lải nhải hoài. Rốt cuộc chỉ tạo động, giờ phút lâm chung cuối cùng cũng không có lối thoát. Đọc sách nhiều chừng nào, càng động nhiều chừng này! Mà thực hành nhiều chừng nào thì giải được sự động loạn, thì mới thấy giá trị của sự thanh nhẹ mà tiến thân. Pháp Lý Vô Vi chỉ thực hành. Lấy nguyên lý của Trời Đất để giải tâm thân tiến hóa đến thanh nhẹ vô cùng, mới thật sự người tu.

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp là thanh nhẹ, cuối cùng phải thanh nhẹ. Nếu tu mà không thanh nhẹ, không biết tha thứ và thương yêu tất cả mọi người, tức là người đó ô trược tranh chấp không tiến nổi. Dù ăn bận cho đẹp cách mấy, nhà cửa cho đẹp cách mấy nhưng mà rốt cuộc tâm thân bất ổn thì cũng bỏ không thôi, không xài được.

Cho nên ông Trời có mắt, mà thế gian nói không mắt, nói: *“Tôi làm cái gì? Tôi khổ cực mà suốt đời tôi không có dư được một ngàn đồng.”* Tại sao? Tại tôi chưa hiểu giá trị của đồng tiền. Giá trị của đồng tiền là tình thương và đạo đức. Nếu chúng ta không thực hiện tình thương và đạo đức, thì đồng tiền có, nó cũng

chạy ra. Thành ra không có dư là vậy, có bao nhiêu chạy ra bấy nhiêu. Chúng ta thực hiện tình thương và đạo đức là phước sẽ đến với chúng ta. Phước đến là không có suy nghĩ kiếm tiền, nhưng mà có tiền đến, đếm không kịp, đó mới là phước.

Những người thế gian bị những cảnh kích động và phản động, bí lỗi mới đi xem tướng số. Chính mình có tướng, có trí mà không thấy mình, đi xem tướng số để làm gì? Để cho người ta chỉ mặt, chửi hành động sai trái của chính mình mà thôi. Còn nếu chúng ta tu ăn năn sám hối, giải ra thì chúng ta hiểu được chính mình, mà nhận tất cả chiều hướng thanh nhẹ mà tiến hóa, thì đâu còn lệ thuộc trong ngũ hành hồng trần nữa mà đi tìm tướng số để làm gì. Dứt khoát tu tiến thì không còn tướng số nữa, vượt khỏi hồng trần làm gì có tướng nữa. Chỉ có ánh sáng của tâm linh mà tiến hóa thôi.

Cho nên người đời hay bày biểu, không lập bàn thờ thì thôi, lập bàn thờ là bày cúng này, cúng kia, cúng nọ. Rồi người này bày một chuyện, người kia bày một chuyện, ngày ngày càng ngày càng nhiều. Tới cái đám giỗ là đông đảo, tất cả những người đến dự đám giỗ là cũng thấy đời mà thôi. Người bày một chút để ăn cho vui thôi. Người là ham vui cho nên xuống Địa Ngục là chỉ có khóc thôi. Làm người không biết sửa mình chỉ ham vui, thì lúc chết chỉ có khóc thôi không có phát triển được. Không ai mời mọc mình nữa, hết rồi! Bao nhiêu ti chết xuống cũng vậy đó thôi, không ai mời mọc nữa chỉ có xử tội, vạch tội mình mà thôi. Những cái gì mình làm, như cái tay mà mình lấy cái ly đưa lên, tức là con mắt nó đã chụp hình rồi. Ăn cắp cái ly rõ ràng.

Xài cái ly phải hiểu cái ly, cái ly từ đâu đến? Từ một bãi cát, qua những sự chịu đựng, nóng bao nhiêu ngàn độ mới chảy ra trong lành như vậy, kết thành một cái ly. Thì chúng ta thấy cuộc sống chúng ta bị nhồi quả không phải nặng, vừa thôi. Cái ly nó bị còn nặng hơn chúng ta, nó từ bãi cát mà biến thành cái ly là chuyện cực kỳ khổ cực mới hình thành. Khi xài cái ly vậy chúng ta phải quý yêu cái hạnh đức của cái ly, từ cát hình thành cái ly. Muốn tròn nó tròn, muốn vuông nó vuông. Tinh thần nó bình đẳng, phục vụ quần sanh không có chia cách địa vị. Cái ly là bình đẳng. Nhìn cái ly cũng thấy rõ chơn lý, thì chúng ta mới giác ngộ tu được. Cái ly nó hành triển hơn chúng ta, chịu nhục hơn chúng ta, hình thành được một cái ly duyên dáng, để phục vụ quần sanh ngày hôm nay. Thì chúng ta mới thấy hổ thẹn, chính chúng ta chưa làm được việc gì, càng tu nhiều hơn, càng rõ chính mình hơn thì mong ra có sự hòa hợp với cả càn khôn vũ trụ. Cơ tiến hóa mới dẫn giải phần hồn tiến hóa tới thanh nhẹ để học hỏi và tiến hóa tới vô cùng.

Vui hành, vui tiến mới thật là tu. Tu mà buồn tu, chán đời tu không phải như vậy! Tu là phải hiểu nguyên lý của mọi sự việc mới là người tu, không hiểu được nguyên lý, không chịu truy tầm, và không hỏi ngược lại của chính mình, như vậy có đúng không? Không bao giờ dám hỏi, hỏi lại chính mình mới giải tỏa được tự ái, mà giải tỏa được cái bức thành tự ái đó, là phát triển tâm từ bi ở tương lai. Người thế gian ai cũng tự ái, mà vun bồi cái bức thành tự ái đó, thì càng ngày càng khổ thôi. Tự ái mất nhiều cơ hội, mà hòa đồng sẽ có nhiều cơ hội hơn, hòa đồng mà chịu học hỏi thì càng tu càng tiến.

Cho nên Vô Vi đi tu nhưng mà cũng chủ trương đi làm, đời đạo song tu, mà đời chúng ta không có giúp được người ta làm sao giúp được mình. Phải nuôi dưỡng tinh thần phục vụ lúc chúng ta đi làm, phải đặt trọn tinh thần phục vụ tin yêu của Thượng Đế đã và đang làm được. Cho chúng ta có cơ hội học như Ngài để tiến hóa mà chúng ta không học, không nhận nhục thì làm sao chúng ta có cơ hội tiến hóa?

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

Xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho bạn đạo NGUYỄN VĂN CHO (là thân phụ của bạn đạo Nguyễn Văn Danh). Sinh năm 1936. Mất ngày 04.09.2015 (nhằm ngày 22.7 ÂL). Tại xã Hiệp Thạnh Tỉnh BÌNH DƯƠNG.. Thọ 80 tuổi được siêu thăng tịnh độ.. xin chân thành cảm ơn quý bạn đạo.
Tăng Tường Lâm (Q.8 Saigon) kính báo